

РЕШЕНИЕ

№ 22968

гр. София, 08.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 07.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **6969** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 118 КСО.

Производството по делото е образувано по оспорване на В. А. И. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] чрез адв. К. И. срещу Решение № 1040-21-247/23.04.2025 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което са отхвърлени жалбите ѝ с вх. № 1012-21-67 и вх. № 9001-21-266 от 20.01.2025 г. и е потвърдено Разпореждане № 214-00-18450-1/11.12.2024 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на оспорвания административен акт поради допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушение на материалния закон, като се иска отмяната му и връщане на преписката за ново разглеждане от органа със задължителни указания да се отпусне парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО на жалбоподателката . Подробно се проследяват в жалбата периодите на временна неработоспособност на жалбоподателката, периодите на неплатен годишен отпуск до датата на инвалидизация 24.01.2023г и след това. Оспорва Задължителни предписания №ЗД-1-21-01877824/28.03.2025 г. за заличаване и корекция на данни по чл. 5, ал. 4 КСО, издадени от контролен орган на ТП на НОИ към УНСС, с които незаконосъобразно били направени промени в регистъра на осигурените лица. Счита ,че по този начин ,вместо периода от 24.01.2023г до 19.02.2024г да бъде деклариран като осигурителен стаж по чл.9 ал.3 т.4 от КСО, то адм.орган едностранно е създал предпоставки да откаже отпускането на дължимото обезщетение .Претендира разности.

В съдебно заседание жалбоподателката е представлявана от адв. И., който поддържа жалбата и

моли акта да бъде отменен и съдът да се произнесе по същество като се задължи НОИ да плати обезщетение за безработица за посочения период. Счита ,че ответника се е произнесъл при неизяснена фактическа обстановка ,като не е събрал служебно доказателства даващи основание за отпускане на исканото обезщетение,а се е позовал на неверните данни в регистъра на осигурените лица . Настоява ,че заличаването на правно релевантни факти направено от осигурителя УНСС в изпълнение на Задължителните предписания от 28.03.2025г е незаконосъобразно.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С. – град, чрез юрк. И., в съдебно заседание и в депозираните писмени бележки, оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.Изрично посочва ,че закона го задължава да черпи данни от РОЛ,поради което липсва основание да приеме различни данни от тези посочени в регистъра.Представени са писмени бележки от 18.05.2026г

Настоящия съдебен състав ,след като се запозна със събраните доказателства в административното производство и тези събрани в съдебното производство и становищата на страните , намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Не е спорно по делото ,че чрез единния портал за електронни услуги на НОИ В. А. И. е подала заявление № 214-00-18450/28.11.2024 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54а КСО.

Представена е заповед № ЧР-1523/16.09.2024 г. за прекратяване на трудовото й правоотношение с осигурителя Университет за национално и световно стопанство, считано от 30.09.2024 г. на основание чл. 325, ал. 1, т. 9 КТ и с посочени причини за прекратяване „невъзможност на служителя да изпълнява възложената му работа по здравни противопоказания, въз основа на заключение на НЕЛК и липса на друга работа в УНСС, подходяща за здравното му състояние“.

Издадено е Разпореждане № 214-00-18450-1/11.12.2024 г. на ръководителя на осигуряването за безработица /стр.219 от делото / , с което е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а КСО. Като мотиви за отказа е посочено, че жалбоподателката няма осигуряване във фонд безработица за 12 месеца от последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването – 30.09.2024 г. Релевантният срок е за периода от 30.03.2023 г. до 29.09.2024 г. вкл. За този период в Регистъра на осигурените лица за В. И. са били подадени данни от осигурител Университет за национално и световно стопанство,както следва: за 2023 г. – месец март – 5 дни, месец април – 18 дни, месец май – 20 дни, месец юни – 22 дни, месец юли -21 дни, м. август 23 дни, м. септември – 19 дни, м. октомври 22 дни, м. ноември 21 дни, м. декември 18 дни; за 2024 г.: м. януари 22 дни, м. февруари 13 дни, м. септември 15 дни. Съгласно чл. 54а, ал. 2, т. 3 КСО, за придобиване правото на ПОБ се зачита и времето на неплатения отпуск до 30 работни дни през една календарна година. При тези обстоятелства е прието, че В. И. не отговаря на изискванията на чл. 54а, ал. 1 КСО.

Разпореждането е обжалвано пред директора на ТП на НОИ С. – град,с жалби с вх. № 1012-21-67 /20.01.2025г /стр.41 от делото / и вх. № 9001-21-266 от 20.01.2025 г. / стр.49 от делото / като в хода на административното производство с писмо изх. № 4023-21-52/23.01.2025 г. е изискано извършване на проверка на УНСС за установяване коректността на подадените от осигурителя данни за дни в неплатен отпуск. Производството е спряно с определение № 1040-21-77/07.02.2025 г. до приключване на проверката.

За резултатите от проверката е съставен КП-5-21-01877767/28.03.2025 г. Установено е, че със Заповед № ЧР-281/22.02.2024 г.на основание чл. 25 НРВПО и подадено Уведомително писмо с вх. № 212/05.02.2024 г.на В. И. е разрешено ползването на 106 работни дни платен годишен отпуск – за 2020 г. – 6 дни, 2021 г. 40 дни, 2022 – 48 дни, 2023 г. – 12 дни. Със заповед № ЧР-945/14.06.2024

г. на основание решение на Академичен съвет № 9/30.11.2022 г. и решение на Ректорски съвет № 15/17.05.2024 г. на основание чл. 173, ал. 4 КТ и чл. 25 НРВПО и утвърден график за ползване на платения годишен отпуск на преподавателския състав за 2024 г. на жалбоподателката е разрешено ползването на 31 дни платен годишен отпуск за периода 24.07.2024 г. до 04.09.2024 г.

Установено е също така, че за В. И. са издадени, заведени в осигурителя и представени за тях удостоверения прил. № 9 към чл. 8, ал. 1 НПОПДОО с попълнени данни относно правото ѝ на парични обезщетения по болнични листове без прекъсване за периода 09.07.2021 г. до 24.03.2023 г. За периода от 25.03.2023 г. няма издадени болнични листове и представени от нея други документи.

От писмени разяснения на ректора на УНСС, след представяне на последния болничен лист за периода 23.02.2023 г. до 24.03.2023 г. не били представени документи, оправдаващи отсъствието на В. И., независимо от провеждани многократни разговори с роднини на лицето, чийто отговор винаги бил, че се обжалва решение на ТЕЛК за издаване на болничен лист и след като бъде издаден такъв, ще бъде представен. В интерес на служителя, въпреки липсата на представен оправдателен документ, от страна на осигурителя били подавани данни за лицето с декл. обр. 1 по чл. 5, ал. 4 КСО за периода 24.03.2023 г. до 19.02.2024 г. с данни за неплатен отпуск.

Установява се, че след проведено обжалване по реда на чл. 112, а. 1, т. 3 ЗЗ, с ЕР на НЕЛК № г. е отменено ЕР на ТЕЛК № г. и е върнато за ново освидетелстване.

В регистъра на осигурените лица / РОЛ / е установено, че са подадени данни по чл. 5, ал. 4 КСО, с код за вид осигурен „01“, както следва:

- за м.07.2021 г. с некоректно отразени 6 дни в неплатен отпуск, зачетен за осигурителен стаж, като лицето за периода 01.01.2021 г. до 14.05.2021 г. използвало максималния допустим брой 90 дни в неплатен отпуск, зачетен за стаж;
- за м. 01, м. 02 и м. 03.2023 г. с отразени данни във временна неработоспособност с парично обезщетение по чл. 40, ал. 1 КСО, които се явявали некоректни съгласно влезли в сила ЕР на НЕЛК № г. и ЕР на НЕЛК № г. с което е определена дата на инвалидизиране на лицето – 24.01.2023 г.;
- за периода 01.04.2023 г. до 28.02.2024 г. с отразени месеци в неплатен отпуск, зачетен за стаж, които се явявали некоректни, с оглед липса на подадено от лицето заявление за ползване на такъв;
- за м.08.2024 г. и м.09.2024 г. без отразени дни за периода от 14.08.2024. до 29.09.2024 г. с парично обезщетение по чл. 217, ал. 1 КТ.

Издадени са задължителни предписания №ЗД-1-21-01877824/28.03.2025 г. за заличаване и корекция на данни по чл. 5, ал. 4 КСО, както следва:

1. Да заличи подадените данни по чл. 5, ал. 4 КСО за В. И. за вид осигурен „01“ за периодите 01.02.2023 г. до 31.01.2024 г. и от 01.09.2024 г. до 30.09.2024 г.
2. Да коригира данните по чл. 5, ал. 4 за вид осигурен „01“, както следва:
 - м. 07.2021 г. първи ден в осигуряване – 09, 3 дни по реда на чл. 40, ал. 5 КСО, 13 дни с право на парично обезщетение по чл. 40, ал. 1 КСО с осигурителен доход 239.02 лв.;
 - м.01.2023 г. – последен ден в осигуряване – 23, 15 дни с право на ПО по чл. 40, ал. 1 КСО;
 - м. 02.2024 г. период в осигуряване 20-0, 8 дни в т.16.1 с осигурителен в размер на 1234.66 лв.;
 - за м. 08.2024 г. – период в осигуряване 0-13, 9 дни в т.16.1 с осигурителен доход в размер на 1841.47 лв.
3. Да подаде данни по чл. 5, ал. 4 КСО за В. И., с код за вид осигурен „20“, както следва:
 - м.02.2024 г. – период 15-19, 3 дни с обезщетение по чл. 217, ал. 1 КТ в размер на 629.80 лв.
 - м.8.2024 г. – период 14-0, 13 дни с обезщетение по чл. 217, ал. 1 КТ, в размер на 2605.80 лв.

-м.09.2024 г. период 0-29, 18 дни с обезщетение по чл. 217, ал .1 КТ, в размер на 4176.52 лв.

ЗП са връчени на осигурителя и са изпълнени на 03.04.2025 г.

Няма данни по преписката задължителните предписания да са връчени на В. А. и същата да е упражнила правото си да ги оспори ,каквато е най-новата практика на ВАС по оспорване по чл.117 ал.1 т.3 от КСО . За нея обаче остава възможността да иска възобновяване на производството по издаване на адм.актове в хипотезата на чл.101 от АПК . До отмяната на Задължителни предписания №ЗД-1-21-01877824/28.03.2025 г. / стр.59 и сл.от делото/, обаче същите съставляват стабилен адм.акт ,чиято доказателствена стойност следва да се зачете в настоящето производство. . Административният орган при тези данни правилно е приел, че след извършените промени относно подадените за жалбоподателката данни по чл. 5, ал .4, т. 1 КСО в РОЛ, за релевантния за обезщетението за безработица период – 30.03.2023 г. до 29.09.2024 г. В. И. е осигурена за риска безработица за 5 месеца и 17 дни, т.е. по-малко от изискуемите 12 месеца. Поради това с решението е възобновено административното производство по подадените от нея жалби срещу разпореждането, като същите са отхвърлени като неоснователно, а разпореждането е потвърдено.

Решението е връчено на 16.06.2025 г.

Издадено е от компетентен орган,съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "б" от КСО. Съгласно тази разпоредба разпорежданията за отказ или неправилно определяне, изменение и прекратяване на обезщетенията за безработица се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното и с оглед Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ (л. 39), съдът намира, че процесното решение на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен орган. Спазено е изискването за форма, като са изложени в достатъчна степен мотивите на органа, обусловили отхвърлянето на подадената пред него жалба. Възражението за липса на мотиви се преценява като неоснователно. Потвърденото от директора на ТП на НОИ С.-град разпореждане също е издадено от компетентен орган, при спазване изискването за форма и посочване на фактическите и правни основания за издаването му.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният орган е изпълнил задълженията си по чл. 35 и чл. 36 от АПК, като е събрал всички относими доказателства.

Спорен по делото е въпроса дали жалбоподателката отговаря на изискването на чл. 54а, ал. 1 КСО за отпускане на парично обезщетение за безработица и по-конкретно, дали има 12 месеца като осигурена за риска безработица през последните 18 месеца, преди прекратяване на осигуряването, т. е. за периода от 30.03.2023 г. до 29.09.2024 г.

Съгласно чл. 54а, ал. 1 КСО правото на парично обезщетение за безработица възниква за лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; и съобразно изискванията по т. 1-3 от същата алинея. Разпоредбата на чл. 54а, ал. 4 КСО установява, че ПОБ се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението за отпускане на ПОБ е подадено в тримесечен срок от тази дата и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок от 7 дни от тази дата.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец.

Както беше посочено по-горе ,по отношение на жалбоподателката са издадени задължителни предписания, които са влезли в сила и представляват стабилен административен акт. След влизането им в сила и извършените корекции в осигурителния стаж на жалбоподателката за референтния период от 30.03.2023 г. до 29.09.2024 г. са зачетени 5 месеца и 17 дни, което не съответства с изискванията на закона. В този зачетен период попадат и дните с обезщетение по чл. 217, ал. 1 КТ. Не се спори, че ЕР на НЕЛК № г., с което се отменя ЕР на ТЕЛК № г. по оценката, срокът на инвалидност и ПУ на труд. Крайния процент на трайно намалена работоспособност се определя на 100% с чужда помощ с пожизнен срок на инвалидността и чуждата помощ. Определена е дата на инвалидизиране 24.01.2023 г. и жалбоподателката е определена като нетрудоспособна за заеманата в УНСС длъжност. ЕР е получено от работодателя на 14.08.2024 г. С писмо изх. № РД21-03-844/19.08.2024 г. от осигурителя е изискано становище от НЕЛК дали са подходящи с оглед здравословното ѝ състояние определените от Комисията по трудоустройство към УНСС с Протокол № 5/2024 г. длъжности „главен специалист“, „старши специалист“, „специалист библиотекар“. Съгласно получен отговор, същите не са подходящи. В тази връзка в изпълнение на предписанията от ИА ГИТ на жалбоподателката е изплатено обезщетение по чл. 217, ал. 1 КТ за периодите от 15.02.2024 г. до 19.02.2024 г. и от 14.08.2024 г. до 29.09.2024 г. За периода от 01.04.2023 г. до 28.02.2024 г. пък са заличени данните за използван неплатен отпуск зачетен за стаж, с оглед липсата на подадено от лицето волеизявление за ползване на такъв. Тези обстоятелства са отчетени от административния орган, поради което възраженията на жалбоподателката в тази насока се преценяват като неоснователни. Същите са установени и в рамките на административна проверка, при която е издаден Констативен протокол № КП-5-21-01877767/28.03.2025 г., който представлява официален документ с обвързваща материална доказателствена сила. Безспорно се установява заличаването на осигурителните данни за жалбоподателката в процесния период, които обхващат периодите от 01.02.2023 г. до 31.01.2024 г. и от 01.09.2024 г. до 30.09.2024 г.

Безспорно е установено в случая , че през периода от 18 месеца, същата има 5 месеца и 17 дни съгласно данните в РОЛ, поради което не отговаря на законовото изискване за отпускане на исканото обезщетение за безработица. Законосъобразно е изчислен размера на осигурителния стаж, с оглед нормата на чл. 54л КСО, според която отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. След като данните от РОЛ са заличени, длъжностното лице при ТП на НОИ следва да вземе това предвид при произнасянето , което именно е сторено с постановления отказ.

Жалбата се явява неоснователна, поради което е дължимо отхвърлянето ѝ. При този изход на спора, претенцията за разноси на процесуалния представител на ответника се явява основателна. На основание чл. 143, ал. 3 АПК на ответника се дължат сторените и своевременно поискани разноси за юрисконсултско възнаграждение, които на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ съдът определя в размер на евровата равностойност на 200 лв., а именно 102.26 евро.

Претенцията на ответника за присъждане на допълнителни разноси в размер на 51.13 евро съгласно чл. 13 т. 2 б. "б" от НЗПП съдът намира за неоснователна предвид факта, че тази норма реферира към чл. 21 т. 1 и т. 3 от ЗПП и урежда хипотези на предоставяне адвокатска правна помощ изразяваща се в консултация и/или подготовка на документи с оглед на постигане на споразумение преди

започване на съдопроизводството или за завеждане на дело, за започване или провеждане на производство за издаване на индивидуален административен акт и/или неговото оспорване по административен ред, включително консултация и/или подготовка на документи по глава пета "а", раздел II (чл. 21 т. 1 ЗПП), както и представителство в извънсъдебни процедури (чл. 21 т. 3 от ЗПП). И двете хипотези не са налице в настоящият казус и нормата се явява неотнормисима. Ответникът не е подготвял документи за постигане на споразумение предвид съдопроизводството, нито е страна в административното производство, а орган, водещ производството, за което му се заплаща по друг ред. Ответникът не е бил представляван и в извънсъдебни процедури. Поради това, единственото възнаграждение, което му се дължи е по чл. 24 НЗПП, което съдът вече е определил по размер. Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на В. А. И. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] чрез адв К. И. срещу Решение № 1040-21-247/23.04.2025 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което са отхвърлени жалбите ѝ с вх. № 1012-21-67 и вх. № 9001-21-266 от 20.01.2025 г. и е потвърдено Разпореждане № 214-00-18450-1/11.12.2024 г. на ръководителя на осигуряването за безработица.

ОСЪЖДА В. А. И. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] чрез адв К. И. да заплати на ТП на НОИ С. – град сума в размер на 102.26 евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: